

Mál nr. 395/2012**M
og
vátryggingafélagið X v/ frítímaslysátryggingar.****Ágreiningur um hvort lögmæltis tilkynningarfrests vegna slyss hafi verið gætt.****Gögn.**

142. Málskot, móttakið 6.9.2012, ásamt fylgigögnum.

143. Bréf X, dags. 1.10.2012.

Málsatvik.

Hinn 5.5.2010 féll M af hestbaki. Hún leitaði samdægurs á slysa- og bráðadeild Landspítalans. Hún mun við komu á deildina hafa verið með höfuðverk, stirðleika í hálsi og óþægindi í baki og fram í bringu við að anda djúpt. Við skoðun bar M sig vel og hafði eðlilega og góða hreyfigetu í hási og baki. Hún hafði ekki nein ytri áverkateikn á höfði eða andliti og eymslalaus yfir hryggindum í hálsi og baki. Tíu dögum síðar, eða 15.5.2010, var ekið aftan á bifreið M og leitaði hún þá aftur á slysa- og bráðadeildina. Í það sinn greindist hún með tognun og ofreynslu á háls- og lendhrygg. Hún fékk ráðleggingar og var þess vænst að öll einkenni myndu ganga til baka.

M hafði í gildi fjölskyldutryggingu með frítímaslysátryggingu hjá X. M tilkynnti um hestaslysið 5.5.2010 til X með skriflegri tjónstilkynningu 27.7.2012. Í tilkynningunni segir að afleiðingar slyssins hafi ekki verið metnar en hún kvarti undan eymslum í hálsi og baki. X hafnaði bótaskyldu þar sem hún hefði glatað rétti sínum til bóta skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 sökum þess hversu seint hún tilkynnti um slysið.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 124. gr. vsl. glatar sá sem á rétt til bóta úr slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð til vátryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um atvik sem hún er reist á. Samkvæmt fyrirliggjandi læknisvottorði verður ekki annað ráðið en að M myndi ná sér af þeim einkennum sem hún hafði eftir bæði slysin í maí 2010. Af gögnum málsins verður í reynd ekki ráðið að M búi við varanleg einkenni af völdum slysanna, þ. á m. slyssins 5.5.2010. Þá verður heldur ekki fullyrt samkvæmt fyrirliggjandi gögnum að M hafi með öðru móti fengið vitneskju um að slysið hafi leitt til varanlegrar örorku. Að öllu virtu verður því ekki talið að M hafi glatað rétti sínum til bóta er hún tilkynnti um slysið.

Niðurstaða.

Réttur M til bóta úr frítímaslysátryggingu hjá X vegna slyss 5.5.2010 telst ekki glataður á grundvelli 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga.

Reykjavík, 23. október 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.